

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői Iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Vidéki kiállítások.

Pécs, 1901. aug. 13.

Augusztus elején nyitotta meg Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter a makói mezőgazdasági és iparkiállítást nagy ünnepek között s alig két-három nap múltán csak úgy kongott a kiállítás területe az ürességtől. Alig volt már napjában száz látogatója, úgy hogy a megnyitás utáni harmadik napon bizvást becsukhatták volna.

Ez a szomorú jelenség arra bírta az érdekelt vidék lapjait, hogy kétségbe vonják magát a jogosultságát az ilyen vidéki kiállításoknak, mert ezek nagy költségeket okoznak az illető városoknak és a kiállító iparosoknak és gazdáknak, a közönség részvétlensége folytán pedig ezek a költségek nemcsak közvetlenül nem térülnek meg, de arra a közvetett haszonra sincsen kilátás, hogy egész nagy vidékek, a kiállításon megismerkedvén a hazai beszerzési forrásokkal, ösztönözést nyernek szükségleteiknek ezekből való beszerzésére.

Nézetünk szerint azonban ez a pszichiztikus ítélet igazságtalan, mert a Makón és egyéb alföldi városokban rendezett kiállítások gyér látogatottságának speciális okai voltak, a melyeket ismerve, nem a kiállítások eszméjét kell elejteni, hanem okulva a tanulságokból a hibákat kell azok rendezésénél kiküszöbölni.

Ilyen hibának tartjuk mi első sorban, hogy a nagy magyar Alföld városaiban a

legnagyobb mezei munka időszakában rendeznek kiállításokat, mikor azok látogatására nemcsak a munkával tülön-tul elfoglalt vidéki lakosság nem ér rá bemenni a városba, de maga a városi lakosság is, mely ott szintén túlnyomólag mezőgazdasággal foglalkozik, legfőleg csak vasárnap szakíthat magának időt a helybeli kiállítás megtekintésére.

A makói kiállítás iránti érdeklődést a közönség körében még különösen lelohasztotta az a körülmény is, hogy a megnyitó ünnepeken a rendezők a gazda és iparos köröket bántó módon mellőzték s a megnyitásra megjelent minisztert valószínűs hivatalkok gárdával vették körül, a melynek zárt soraiba iparos vagy gazda embert be sem bocsátottak. Persze hát az Alföld józan magyar népe könnyen átláthatott a gorombán szótt szítán s rájött, hogy az egész kiállítást arra akarja egy pár hivatalbeli ur kihasználni, hogy parolázhassék a miniszterrel s jótékony írt kaphasson gomblyukfajdalmaira. Ehhez pedig statisztáskodni nem akarván, nagyon lelohadt a közönség meleg hangulata, áldozatkész érdeklődése; hisz az esetleges sikert ugyanis érdemtelenség kaparták volna el az orra elől.

Ezt a hibát már elkerülték a kecskeméti kiállítás vasárnapi megnyitó ünnepségén. Igaz, hogy itt már nem a miniszter maga, hanem csak államtitkárja képviselte a kormányt s talán azért engedték a méltóságos urat érintkezni az iparos világgal, míg a kegyelmes urat Makón

egészen elzárták tőle. Azért már a megnyitás is sokkal hasznosabb tanulságokkal járt, mint a makói.

Igy mindjárt Nagy Ferenc államtitkár megnyitó beszéde igen üdvös tanulságot foglalt magában a kiállítás rendezői és a kiállító iparosok számára. „Az ilyen vidéki kiállítások — mondotta az államtitkár — nem egyszerű látványosságok, a melyek legfőleg csak az idegenforgalom emelésére vannak hivatva, hanem főcéljuk egyrészt az, hogy közvetlenül is demonstrálják a közgazdasági termelés különféle ágainak szoros kapcsolatát, másrészt az, hogy ösztönözzenek a hazai piacoknak versenyképes hazai termékekkel való ellátására és ezáltal az idegen termékek lehető visszaszorítására.”

Hát bizony ebből tanulhatnak a kiállítók és kiállítást rendezők egyaránt. Mert kiállításaink rendezői eddig bizony főleg arra törekedtek, hogy a kiállításokban érdekes látványosságot produkáljanak, a mi egyrészt nagyon költségessé tette azokat, másrészt elterelte a figyelmet a valóban praktikus céltól. Kiállító iparosaink aztán szintén követték a rendezők intencióját s a helyett, hogy bemutatták volna termelési képességüket a maga hétköznapi s a fogyasztás igényeinek megfelelő mivoltában, arra törekedtek, hogy drága dísz tárgyak bemutatásával keltsék föl a nézők bámulatát, a melyek azonban sem rendeltetésük, sem áruk tekintetében nem feleltek meg ama kör praktikus és mér-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Jutas tündére.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irtta: Bors József.

(Folytatás és vége.)

Ebben az időben tartotta rettegésben Bakony vidékét a híres Köröstyös Gyuri, féltelmetes haramia bandájával. Sokat beszéltek róla. Beszélték, hogy jó családból származott, kit gondos nevelésben részesítettek szülői. Iskolákat végeztek vele és a katonai pályára szánták. Egy alkalommal azonban mérhetlen dühében atyját — mivel az féltelen költsézésének gátat akart vetni — agyonütötte.

A rémes valóság azonban öntudatára hozta szörnyű tettének és az igazságszolgáltatás elől, de meg saját lelkiismerete elől is, elbujdosott a Bakony rengetegében.

Beszélték, hogy Köröstyös Gyuri nem is az igazi neve, így csak betyártársai neveztek el.

Borzasztó dolgokat tudtak róla mesélni azok, kik szerencsétlenségükre találkozni voltak kénytelenek vele.

Mondták, hogy kegyetlenségében határt nem ismert néha, máskor meg sirva találták őt valamely fa tövében, puszkájára támaszkodva.

Ilyenkor, ha nem háborgatták, bántatlanul eresztette el az utasokat.

Egész legendakör volt már fölötte a vidéken elterjedve.

A hatóság minden erejét megtesztette, hogy kézrekerítse a rettegett rablóvezért élve, vagy halva — de nem sikerült.

Statárium volt az egész Veszprém vármegyére hirdetve — mind hiába! Sőt még többet beszélgetett magáról Köröstyös Gyuri, minél jobban üldözték őt.

Irenke pedig szívszorongva várta, hogy mikor jön el ismét az a szépséges ifju, kit az első találkozás után már is szeretett . . . ki annyiszor volt már elmenetele óta szűz álmának, ábrándozásainak tárgya . . . És az ifju eljött . . . ismét és ismét, majdnem mindennap . . .

Irenke végtelenül boldog volt. Egy soha nem érzett édes érzelm tartotta fogva egész valóját: — szeretett. Szeretett ártatlan szívének minden erejével, minden dobbanásával, úgy, mint a hogy azok szeretnek, kiknek a szerelem élet és halál egyszersmind.

Szerelmének tárgya a szép barna ifju volt. És az ifju is szeretete Irént, szeretete őt

szíve összes érzelmeivel, rajongott Irén anyagi lényéért, kinek imádságos kis szájából jövő beszéd mézédességu volt láthatólag sokat szenvedett elkének.

Boldog volt, szemei csillogtak a boldogságtól, de az a bánat és szomorúság, mely folyton arcán ült — csak nem akart eltűnni.

— Oh édes szerelmem — mondta egy alkalommal az ifju Irénnek, ki szeretetteljesen kérdezősködött szomorúságát illetőleg — érzem, hogy mi sohasem leszünk egymáséi — és ezért vagyok szomorú, ezért vagyok bánatos mindig.

Igérd meg, hogy nem fogsz megvetni, igérd meg, hogy szeretni fogsz, bármi történjék is — én édes Irénem, egyetlen szerelme szegény szívemnek.

Irenke ijedten tekintett az ifjura e szokatlan hangon mondott beszéd alatt és mintegy, balsejtelemtől megkapatva, sápadtan csüggeszté le gyönyörű fejét.

— Érem — mondta Irén kis idő múlva — hogy nélküled és szerelmed nélkül nekem nincs élet. Ha te nem lehetsz enyém, úgy az én életem befejeződött — és könnyes szemeit égre emelte, mintegy Isten oltalmát kérve szerelmükre.

Nagy öröm volt egész Veszprém vármegyében, de a távolabbi vidéken is, mivel a

sékel igényeinek, a mely a kiállítást látogatja.

Kiállításaink csak úgy válnak a hazai ipar termékenyítő forrásaivá, ha iparosaink azokat nem tekintik olyan alkalmaknak, a melyeken bemutathatják azt, hogy mit tudnának ők csinálni, ha volna hozzá való publikumuk, a mely azt megfizetni tudná, hanem ha valóban azt és úgy mutatják be, a mit és hogyan állítanak elő rendes vevőkörük számára.

Mert csak ennek megismerése készíti azt a látogató közönséget, a mely eddig hasonló szükségleti cikkeket külföldi forrásból szerezte be, hogy ezután attól a hazai iparostól vásárolja, a kinek kiállításából meggyőződött róla, hogy ugyanolyan minőségű s ugyanolyan árucikket tud szolgáltatni, mint a külföldi.

Volt azonban a kecskeméti kiállítás megnyitási ünnepségének még egy más, a vidéki kiállítások helyi jelentőségét messze tulszárnyaló tanulsága is, a melyet az államtitkárnak a megnyitási lakomán mondott pohárköszöntőjéből vonhatunk le. „Legyünk az iránt tisztában — mondá az államtitkár — hogy *Magyarországnak, ha el akarja foglalni az öt megillető pozícióját, át kell alakulnia agrárius államból ipari és kereskedelmi állammá.* Ne vigyük ki a búzát nyersen, mikor liszté tudjuk örölni. Ne vigyük ki a sertéseinket, hogy aztán a sonkát a csehtől vásároljuk vissza. Ne vigyük ki nyers uborkánkat, hogy azután mint znaimi uborka kerüljön ismét hozzánk.”

Hát mi ebből a tanulság? Az, hogy szűnjék meg már egyszer az a hazugság, mely azt hirdeti, hogy Magyarország mint agrárállam igényli a vámközösséget az iparos Ausztriával. Mert ez azt jelenti, hogy Magyarország maradjon meg mindvégig agrárállamnak, a melynek föladata nyersterményeit a vele gazdasági közösségben élő iparosállam iparcikkeivel kicserélni.

Nekünk magunknak kell nyerstermé-

rettegett haramiavezért, a híres Körösztyös Gyurit, végre sikerült elfogni.

Ott hevert összekötözve a bakonyi erdőben, erős őrizet alatt.

Holnap hozzák Veszprémbe, hogy a már felállított akasztófára felhuzzák a környék rémét — ott, azon a dombon, hol a kőkép áll.

Tisztartóéknál is örültek az elfogatás hírének, mert — bár ő tőlük, de még a kaptalan birtokairól sem, soha semmit el nem rabolt — legalább nem kellett folyton remegniük, hogy egyszer csak mégis meg fogja támadni őket és majd kipótolja, a mit elmulasztott.

No, hanem meg is nézik azt a híres rablót, hisz itt a házuk előtt kell elmenni, ha Veszprémbe viszik akasztani.

Irénke is virágos ablakába állt és ott várta, mert kíváncsi volt ő is látni azt, kiről oly sok mindent hallott már beszélni.

Künn az uton, a Bakony erdő felől pedig lassan közeledett egy szomorú csapat.

Középen láncra fűzve haladt egy sápadt ifju, fejét mellére horgaszta, vontatott léptekkel ment a négy fegyvares pandur között, kik mindegyike egy-egy láncot tartott, melynek vége az ifju kezére és karjára volt erősítve.

nyeinkeket feldolgoznunk s ez által azok értékét meghatványoznunk, mondotta az államtitkár igen helyesen. De ezt csak úgy tehetjük, ha az osztrák készítmények beözönlésének vámsorompóval útját állhatjuk. Ha a magyar sertés, a magyar uborka vámot fizetne, mikor Ausztriába kimegy, a prágai sonka és a znaimi uborka szintén vám alá esnék, mikor visszajön: akkor az ipari cikké való átalakítás mindenesetre a magyar vámvonalon belül történék s nem vásárolnók vissza Ausztriától drágán, a mit neki nyers állapotban olcsón eladtunk.

* Képviselőválasztási mozgalom. A 48 as függetlenségi párt erős agitációt folytat a somogyvármegyei kerületek mandátumaiért. Hir szerint, augusztus 27-én lejön *Kossuth* Ferenc s körutat tesz a vármegyében. Meg fog jelenni Nagy-Atádon és Csokonyában, majd a szilli kerületet látogatja meg; elmegy Lengyeltótiába, hol szintén állít képviselőjelöltet a 48 as párt s valószínűleg a tabi kerületben végzi körutját.

H i r e k.

Pécs, 1901. augusztus 13.

A vigéc a menyországban.

Ha az ember a vonaton utazik, rendszeren két-három vigéc közé kerül s ha unalmában szóba ereszkedik velük, Budapesttől—Orsováig rendszeren jó ízű élcekkel traktálják. Kárpátoktól az Adriáig, Makótól—Jeruzsálemig annyi humort szívnak magukba, hogy egy tucat tollforgató vigéc összeülve meg tudná írni az anekdoták százkötetes lexikonját. *Szmuk* Samu a ki mellesteg mondva pörkölt kavében utazik, arrogans fellépése miatt a kereskedők gyűlölt alakja.

Szmuk, miután több ízben sikertelenül kereste fel egy közeli városban a kereskedőket, a napokban csupán azért utazott ide, hogy egy pokoli élcel boszut álljon. Beállított a kereskedők egyesületébe s egy trabukóra gyujtva arra kérte az ott levő kereskedőket, hogy hallgassák meg utoljára, azután

és vezették a híres rablót — Körösztyös Gyurit, a rettegett haramiavezért az akasztófa alá . . .

A menet már a tisztartóék házához ért. Irénke feszült várakozással leste . . .

Egyszerre velőtrázó sikoltás hallatszott és Irénke élettelenül hullott a földre.

. . . A haramiában szerelme tárgyára, az imádásig szeretett ifjura ismert . . . és megölte a szíve . . .

Aztán eltemették, oda a kertbe, a hol annyit időzött, a hol oly boldog volt — a kőasztal szomszédságában, egy gyönyörű jázminlugas alá.

Ti jutasi és veszprémi ifju lányok, kik eljártok az »Angliabau« sétálni és élvezni az ott különösen üdítő levegőt, azok között a remek gyümölcsfák között, melyek tán tanúi voltak Irénke boldogságának; ti Irénké, Olgák és más bajos névre hallgató szépséges lányok, ha megpihentek ott a kőasztalnál, jusson eszetekbe a szegény, szerencsétlen, szerelmes szívű szép Irénkének, Jutas tündérének szomorú története, és tiszta szívetek mélyéből szenteljetelek egy rövid tohászt emlékének!

megesküszik, hogy többé nem teszi be lábát X. városba. Ez utóbbi feltétel alatt készek voltak őt meghallgatni.

— Uraim! — kezdé diadalmas arccal a vigéc — az éjjel a Koronában aludtam. Álom szebb volt Jakobénál, a ki édig erő létrán látta mászkálni az angyalokat. Azt álmodtam, hogy a menyországban vagyok. Szent Péter csekély borra valóért ajánkozott, hogy végig kalauzol a menyország labirintusán. Mondanom sem kell, hogy a menyország káprázatóan szép volt. Arany, ezüst, gyémánttól csillogott minden: oldal, alap, tető.

De hah! Kellemetlen helyzetbe kerültem. Köhögési roham fogott el s — követem alázattal — köpni akartam. Aranyra, ezüstre, gyémántra csak a bolond ember köp. *Szmuk* Samu nem csinál ily számárságot. Szent Péter kiségetett a zavarból, megszólalt:

— *Szmuk* ur, amott van egy mély gödör, ott leköphet a földre.

A gödörhöz megyek, de a következő pillanatban visszatantorodom.

— Köpjen csak le bátran, — szól az a nagy szent.

— Nem tehetem, mert a gödör alatt éppen az X. városi kereskedők kalabereznek.

— Köpje le őket bátran, — biztatott Szent Péter — azok ugye n vesznek magától soha pörkölt kávét.

Szmuk Samu több kék folttal s dagadt arccal hagyta el a kereskedők egyesületének helyiségét.

Napirend 1901. augusztus 14-én.

Naptár: szerda, augusztus 17. — Róm kath.: Özséb — Prot.: Özséb — Görög-kel. (aug. 1.) — Zsidó: Ab 29. — Nap két 4 óra 40 perckor; nyugszik 6 óra 56 perckor. — Hold két éjjel 4 óra 48 perckor; nyugszik 6 óra 33 perckor délután.

Időjelzés: A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, helyenkint csapadék, szeles idő várható.

— (A világot gyásznap.) Ma van ötvenkét esztendeje, hogy elborult a magyar szabadság napja ott — Világosnál. A legszomorubb emlékezetű napok egyike, azok közül, melyeket átélt, átszenvedett ezeréves nemzeti léte alatt a magyar. Azok a vitéz honvédfiúk, akik előtt száz és száz csatában véres fejjel futott az ellen, akik a honvédcicsőség el nem muló ragyogását fényes kardjaikkal irták be a magyar égboltozatba, most ott álltak, körükérvite az orosz sereg áradataival, tegyverük széttörve, lelkük elcsüggedve és ajkukról egymástól egymáshoz száll el a szörnyű vád:

— Árulás! Árulás!

Szörnyűséges nap volt, lelkeket megrázó, párja annak, mely nemzeti Golgotájává avatta Aradot a magyarnak. Világosnál huszárok könnyeztek . . . S hogy elveszett a haza, a szabadság, nem egy közülök golyót bocsátott szívébe, megölve előbb hű társát a csaták viharában: a harci paripát. Már ötvenkét éve s ennek a nemzetnek, a magyar fajnak szívósságáról teszen tanuságot, hogy átéltük ezt a napot s azt a másikat, október 6-ikát. Hogy a hosszú elnyomatás után a szabadság virradata borult ismét a hazára s a kiontott vér, a kiomlott könny virágokat termett a hősök sírhalmainak oldalán . . .

— (Baranyavármegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 9 órakor tartotta folyó havi rendes ülését *Tormay* Károly alispán elnöklété alatt. Az ülésen jelen voltak: *Kossits* Kamil főjegyző, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Stajevics* János, *Nagy*

Jenő tiszti főügyész, *Simonffy János*, *Jezenszky Lajos* árvaszéki elnök, *Johann Béla dr.*, tiszti főorvos, *Miksis Akos* törvényhatósági főállatorvos, *Benkő Gyula*, *Halvax József*, *Déván Ottó*, kir. ügyész, *Némethy József*, kir. mérnök és *Auguszt Ferenc*, pénzügyigazgató-helyettes. A bizottság a megye közigazgatásáról szóló *félévi jelentéseket* a miniszterekhez felterjesztetni határozta. Tudomásul vette a *tiszti főügyész* és az *árvaszéki elnök* havi jelentéseit. A *tiszti főorvos* jelentése szerint a közegészség állapota a múlt hóban a megye területén elég jó volt; semmi különösebb intézkedést szükségelt esetek nem merültek fel. Az *állami főállatorvos* jelentése szerint az állategészségügy a múlt hóban elég kedvező volt; járványok csak kisebb számban fordultak elő. Az államépítészeti hivatal főnöke *Kovácsfi Kálmán*, kir. főmérnök e hó végéig szabadságon lévén, őt *Némethy József*, kir. mérnök helyettesíti, kinek jelentése szerint a közlegő *nagyhadgyakorlatok* alkalmára szükséges uftentartási munkálatok már elkészültek. A királyi tanfelügyelő és a kir. ügyész jelentéseinek tudomásul vétele után a bizottságban pár ügynél nagyobb vita keletkezett s az ülés csak tizenegy órákor ért véget.

— (A kórházi bizottság ülése.)

A városi kórházi bizottsága az új szervezet szerint tegnap délután három órákor tartotta első ülését a polgármesteri hivatal kis tanácsstermében, hol *Majorossy Imre* polgármester, a bizottság elnöke, *Erreth Lajos dr.*, kórházi igazgató főorvos, *Vasary Gyula*, rendőrfőkapitány, *Deutsch Kornél*, főszámvevő, *Oberhammer Antal*, b. városi gazdasági tanácsos, *Kelemen Mihály ny.* főtörzsorvos, *Czinner Elek dr.*, városi tiszti főorvos jelentek meg. A jegyzőkönyvet *Kenessey Aladár dr.* kórházi orvos vezette. *Majorossy Imre* polgármester az ülést megnyitván, üdvözölte a bizottságot az új szervezet szerint tartott ülése alkalmából s ama óhajának s meggyőződésének adott kifejezést, hogy a városi kórházi bizottság ez új szervezet szerinti működését ép oly siker koronázza, mint a múltban. Ezután lényegesebb tárgy nem lévén napirenden, a bizottság néhány szállító számláját utalványozta ki s ezzel az ülés véget ért.

— (Halálozások.) *BáránySándor* lengyeltóti ügyvéd Budapesten meghalt. Tetemeit *Mocsoládra* szállítják s a családi sírboltban helyezik örök nyugalomra. Özvegye, gyermekei és széleskörű rokonsága gyászolja. — *Esstermann Ferenc* pécsi lakos, tegnap este 1/6 órákor 65 éves korában elhunyt. Temetése holnap folyó hó 14-én délután fél öt órákor lesz a Papnövelde utca 25. számú gyászszázból a budai-külvárosi temetőbe. Az elhunytat gyermekein kívül széles körű rokonság gyászolja.

— (Elhalasztott városi közgyűlés.) *Majorossy Imre* polgármester a közbeeső *Fejérváry* jubileumi ünnepélyre tekintettel előterjesztést tett báró *Fejérváry Imre* főispánnak az iránt, hogy a havonta, minden hó harmadik hétfőjén megtartatni szokott városi közgyűlést a folyó hóban halasztásuk el. Ennek folytán a folyó augusztus hó 19-ére esedékes volt városi közgyűlést a főispán hozzájárulása folytán *augusztus hó 26-án* fogják megtartani.

— (Az oltáregyesület közgyűlése.) Néhány évvel ezelőtt a fővárosból indult ki ez a vallásos mozgalom, mely a ielenkor hitelenségével s skepticizmusával szemben valósággal tüntet a vallás, az Oltáriszentség mellett. E mozgalom vagy két évvel ezelőtt Pécssett is visszhangra talált s a vallásos lelkek kezdeményezésére városunkban is megalakult az Oltáregyesület. Ezen egyesület tagjai egymást váltják fel imádságban az Oltáriszentség előtt s a szegényebb templomok számára egyházi ruhákat s edényeket szereznek be, illetve készítenek. — Már két évvel ezelőtt megalakult ezen egyesület s szervezkedett is, de nyilvánosan nem szerepelhetett eleddig, mert alapszabályait a belügyminiszter csak ebben az évben hagyta jóvá. — A tegnap megtartott gyűlés tehát az első évi rendes közgyűlése volt az egyesületnek. S ez a közgyűlés, melyet tegnap délután négy órákor tartottak a káth. kör disztermében, igen népes volt, a mennyiben a tagok igen szép számmal jelentek meg. Az első évi rendes közgyűlést *Virág Ferenc* karkaplan, az egyesület igazgatója nyitotta meg emelkedett hangon, hosszabb beszéd kíséretében. E megnyitó beszédben azon kérdést fejtegette, hogy korszerű-e, hasznos-e és szükséges-e ez az egyesület, illetve annak működése? A megnyitó beszéd elhangzása után az egyesület titkárnője, dr. *Friedl Károlyné* számolt be az egyesület az ideig való működéséről, melyből megtudjuk, hogy eddig mintegy huszonnégy gyűlést tartottak, melyek mindegyikét elmélkedés előzte meg; felsorolta azon egyházi ruhákat s tárgyakat, melyeket egyes templomok számára készíttetek s ezek száma nagy. Kimutatja a jelentés, hogy az egyesületnek jelenleg 1912 tagja van s ezek közül 580 pécsi. — Majd *Bence Sándorné*, mint az egyesület pénztárosnője, teszi meg a pénztár állapotról szóló jelentését, mely szerint az egyesületnek most 1791 korona 90 fillér tiszta vagyona van. A jelentések tudomásvétele után *Dulánszky Adolfné*, elnöknő, miután maga s tisztársnői nevében köszönetét fejezi ki a tagoknak a beléjük helyezett bizalomért, bejelenti a tisztikar lemondását, mire aztán a közgyűlés egyhangulag megválasztá újra a régi tisztikart. E szerint elnöknő: *Dulánszky Adolfné*; alelnőknő: *Cseh Marianne*; pénztárosnő: *Bence Sándorné*; titkárnő: dr. *Friedl Károlyné*; könyvtárosnő: özv. dr. *Kassa Józsefné*. A választmány tagjai: *Sávell Kalmánné*, id. *Krasznay Mihályné*, özv. *Ferency Istvánné*, özv. *Német Józsefné*, *Cury Józsefné*, *Pachner Oszkárné*, *Hinka Lászlóné*, *Simon Ilka*, *Angster Józsefné*, özv. *Haberényi Gusztávné*. A kiegészítő választmány a következő tagokból áll: özv. *Hermann Gézné*, özv. *Innfeldné*, *Obermayer Ernőné*, *Medvetzky Gizella*, *Németh Ilona*, *Farkas Emilia*, *Sey Malvin*, *Slappné*, *Rózsa Istvánné*, özv. *Pál Józsefné*. — A választások megejtésével aztán, miután néhány indítványt megbeszéltek, *Virág Ferenc* bezárta a gyűlést.

— (A szigetikülvárosi iskola.)

A szigetikülvárosi iskola építését ellenőrző bizottság tegnap délelőtt 11 órákor a város gazdasági tanácsstermében ülést tartott, melyen *Oberhammer Antal* városi helyettes gazdasági tanácsos elnöklele alatt *Keresztes József* építész, *Rauch János* főmérnök, *Mestrics Imre* vállalkozó jelentek meg, míg a jegyzőkönyvet *Csizmadia Géza*, városi aljegyző vezette. A bizottság néhány kereseti kimutatást utalványozott ki, illetve érvényesített s végül tudomásul vette az építész ama jelentését, hogy az udvar kikövezésének kivételével a szigetikülvárosi iskola készen van, s hogy a belső berendezés és butorzatok szállítása még e hó máscdik felében megtörténik.

— (Jól folyt be az adó.) A helyettes pénzügyigazgató jelentette a megyei

közigazgatási bizottság mai ülésén, hogy a megye területén múlt hóban elég jól folyt be az adó. Ugyanis július hóban 12.343 koronával több adó folyt be, mint a múlt esztendő hasonló időszakában.

— (Betörés a városi hidmérlegnél.) A buzatéri városi hidmérlegnél az elmúlt éjjel furcsa kis história történt, melynek hallatára az ember igazán nem tudja, hogy mit is gondoljon, olyan homályos, szinte misztikus az egész dolog. Ma reggel jelentették a városi fogyasztási adóhivatalban, hogy a buzatéri városi hidmérlegnél eddig ismeretlen tettesek betörték, csak azon célból, hogy a mérleget elrontsák! Nos, hát éppen ez a furcsa a dologban, hogy valaki betörést követ el, melynek napfényre kerülte esetén megvannak a maga nem csekély mérvben szigorú büntető következményei csupán csak azért, hogy a város hidmérlegének szerkezetét megbolygassa. S bármily különösen hangozzék is a dolog, tény az, hogy így van. A közelmúltban egy helybeli buzakereskedő panaszt emelt a fogyasztási adóhivatalban, hogy a hidmérleg nem alkalmas a buzamérésre, tizedes méretei nem pontosak. Ennek folytán a város utasította *Bonc József* városi mértékhitelcsőt a buzatéri hidmérleg megvizsgálására, mely alkalommal azonban a mérleg teljesen hibátlanul s jókarban levőnek bizonyult. Az elmúlt éjjel aztán valaki felfeszítette a hidmérleget fedő bódé ajtaját, feltörte a mérleg szerkezetét takaró deszkázatot s erőszakosan elgörbitve az egyik tizedes mérleg-kart, olyanmódon elrontotta az egész masinériát, hogy a város eddig pontos hidmérlege a ma meg-ejtett hivatalos próba alkalmával tíz méter-mázsá lemérésénél husz kilogrammot differált, a mi tekintélyes súlyelhajlást jelent. A kétségtelenül érdekes dolgot a fogyasztási adóhivatal bejelentette a rendőrségnek, mely most hivatalos lesz a furcsa betörés tetteseit kinyomozni s némi világosságot deríteni az elég sötét ügyre.

— (A megye hozzájárulása az államépítészeti hivatal kiadásaihoz.) *Némethy József*, kir. mérnök ma előterjesztést tett a megyei közigazgatási bizottság előtt a megyének az államépítészeti hivatal személyi kiadásaihoz való hozzájárulását illetőleg. Ez előterjesztés szerint a megyei utügyek a hivatal összes ügyeinek negyvenhat százalékát tevén, ugyanennyi percent lenne a hozzájárulás, vagyis 5479 kor 52 fill. Ez összeg a múlt két esztendőre megállapított 7970 kor. 60 fillérről kevesebb, a minek oka a redukált személyzet, mely azonban most már véglegesnek nevezhető.

— (Jelentés a vizorról.) A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 13-án reggel 6 órákor a tettyei viztartóban 1000 kb., az el-lentartóban 525 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1005 köbméternek találtatott.

— (Új postahivatal.) *Mocsolád* község postahivatal felállítását kérte a posta és távirida igazgatóságtól. A község hajlandó a kívánt évi 160 korona hozzájárulást is megfizetni; tehát a közigazgatási bizottság mai ülésében a kért postahivalt a közérdek szempontjából is szükségesnek jelezvén, pártolól fogja felterjesztetni a kérelmet a kereskedelmi miniszterhez.

— **(Potom osztálysorsjegy.)** Ugy látszik, belátott a nagyközönség az osztálysorsjegyek gyomrába, nem akad vevőjük, hiába biggyeszti oda a reklam cédulára, hogy minden második sorsjegy nyer. Hogy mily fíkus módját keresik fel az elárusítók a sorsjegyeknek eladására, ime egy példa: Az éjjel jött meg lapunk egy olvasójának címére egy bélyegekkel leragasztott expressz-levél, melyre kívülről kíméletből ez volt fel írva: „Éjjel nem kézbesítendő”; így tehát reggel kapta kézhez. Felbontotta, s mi volt benne? — egy negyedes osztálysorsjegy, melynek ma van a huzás napja. Jó számítás, mert huzás napján az expresszrel küldött szerencsét csak az dobja el magától, illetve a sorsjegyet csak az az ember küldi vissza, a ki vagy nem ad semmit a szerencsekerékre, vagy pedig már annyit vesztett az osztálysorsjegyeken, hogy undort érez, ha egyet is lát szemei előtt; hő-sünk akár az egyikhez, akár a másikhoz tartozik is, mégis visszaküldte, dacára annak, hogy augusztus 13 át irtuk és így bekövet-hetik az a szerencsétlenség, hogy csakugyan kihúzzák a főnyereményt. De nemcsak a sorsjegy volt a levélben, hanem egy postai befizetési lap, egy kiállított sürgöny e szavakkal: „Megtartom, pénzt feladtam”; és egy levél, a mely így hangzott. Budapest, 1901., a postabélyeg kelte. T. c. Van szerencsém tisztelettel az idecsatolt egynegyed osztálysorsjegyet, a most folyó VIII sorsjáték IV. osztályára, azon megjegyzéssel átnyújtani, hogy a huzások mar f. hó 13 án és 14 én lesznek megtartva. Hogyha Ön a kínálkozó szerencsét megragadja, s a mellékelt sorsjegyet megtartja, arra kérem, hogy erről engem táviratilag, a mellékelt űrlap szives felhasználása mellett rögtön értesíteni sziveskedjék, mert természetesen tudnom kell, hogy az időközben kisorsolt esetleges nyeremény engemet vagy Önt illeti-e meg, amire Ön csak akkor tarthat igényt, ha a sorsjegyre, melynek vétel-ára az idecsatolt hivatalos játékterv 7. §. értelmében K. 25 legalább 10 koronát a távirattal egyidejűleg tényleg feladott. A vételár hátralékos részét azután csak 6 ik osztály betétjével együtt fogom kérni. Ha Ön azonban, amit fel nem tételezek, a játékban részt venni nem óhajtana, alkalmatlanokodásomért szives elnézését kérem és ez esetben sziveskedjék a mellékelt sorsjegyet, a csatolt bérmentesített boríték felhasználásával azonnal visszakülni. Kiváló tisztelettel (név) és egy 2 filléres boríték, a melybe a meg nem tartott osztálysorsjegy beraktározandó és visszaküldendő; de a mely borítékra az is rá van nyomtatva: „Ne tessék leragasztani”. Az veszi ki a borítékból, a kinek tetszik. S azt tesz vele, a mi neki tetszik. Hát nem kár azután azokért a drágasorsjegyekért, hogy maguk az elárusítók ilyen *potom számba vessik*.

— **(Irnoki kinevezés.)** Az igazságügyminiszter Sass Ferenc, pécsi kir. járásbirósági díjnokot a pécsi törvényszékhez irnokká nevezte ki.

— **(Szökés a gyógyintézetből.)** A „Zalai Közlöny” írja: Nagy Kanizsa városának egykori főjegyzője, Tandor Ferenc ügyvéd súlyos idegbaja ellen a kőszegi hidegvízgyógyintézetben keresett gyógyulást, azonban alig szállították be oda, megőrült. Még aznap egy őrizetlen pillanatban megszökött. Az intézet igazgatója hasztalan kerestette mindenfelé, eltűntét már a beteg kanizsai rokonaival is tudatta, mikor Tandort Szombathelyen egy rendőr szármalmas állapotban megtalálta. Ugy látszik, hogy az utat Kőszegtől Szombathelyig futva tette meg és hogy az uton kirabolták, mert hiányzik a zsebórája és 50 korona készpénze. A szombathelyi rendőrség értesítésére a szanatórium egyik szolgálója Tandorért Szombathelyre utazott és onnan

visszakísérte Kőszegre. — Tandor Pécsét végelte középiskolai és jogi tanulmányait s mint ilyenek, városunkban is számos ismerőse van.

— **(Küldöttség a honvédelmi miniszterhez.)** Majorossy Imre polgármester vezetése alatt holnap utazik el Pécs küldöttség Budapestre, báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszternek csütörtökön tartandó ötvenéves katonai szolgálati jubileumára. A küldöttségben részt vesznek: Tróber Aladár dr. főjegyző, Vaszary Gyula főkapitány, Csirer Elek dr., tiszti főorvos. Fekete Mihály tiszti főügyész, Nick Alajos dr., tiszti ügyész; továbbá Egry Béla, Erreth Kálmán, dr. Erreth Lajos, Schwabach Zsigmond, Schapringer Gusztáv, Szuly János, Záray Károly dr., Magenheim József, Zsolnay Miklós, Aidinger János, Jobst László dr., Károly Ignác, Krasznay Miklós dr., Littke József, dr. Schwartz Frigyes és Stern Károly, városi törvényhatósági bizottsági tagok. A pécsi helyőrség részéről Udvarnok Győző és Eckensberger György ezredparancsnokok, Rohr ezredes, dandár parancsnok és Buttykay honvédezedes.

— **(A dunnántuli rabbi egyesület)** tegnap tartotta negyedik évi rendes közgyűlését Szombathelyen. A közgyűlésen az új tisztikar megalakításakor Perls Ármin, pécsi főrabbit alelnökké, — Herczog Mór kaposvári rabbit pénztárossá és Löwy Jakab, nagyatádi rabbit ellenőrré választották.

— **(Áthelyezés.)** A m. kir. igazságügyminiszter Aigner Gyula mezőcsáthi kir. járásbirósági végrehajtót a szentlőrinci kir. járásbirósághoz helyezte át.

— **(Hatásköri túllépés-e vagy nem?)** A megyei közigazgatási bizottság mai ülésén hosszas és érdekes vitát keltet egy ügy, mely bizonyára megjárja még a felsőbb fórumokat is és ott majd konstatálni fogják, hogy történt-e ez ügyben hatásköri túllépés vagy nem? Egyelőre csak a száraz tényállás és a történt felszólalások ismertetése tartozik a dologhoz. Jakab Lajos dr., sásdi ügyvéd, megyei tb. főügyész, kérdést intézett az alispánhoz a következők iránt: Jakab Lajos dr., mint tiszteletbeli főügyész, megbízást kapott a megyei árvaszéktől, hogy egy örökösödési ügyben az örökösöktől az arvaszékkel szemben fennálló tartozásukat — hajtsa be. Ő e megbízásnak szabályszerűen eleget tett; az örökösök tartozásukat kifizetvén, nekik az adósleveleket visszaadta, ő pedig egész eljárása eredményéről szabályszerű jelentést és elszámolást tett a megyei árvaszéknek. Csakhamar azonban értesült, hogy a sásdi főszolgabíró Magyarországon megjelenvén, az örökösöktől a nekik átadott adósleveleket és számlákat visszavette. Jakab Lajos ebben az ő eljárásának és megbízásának megsértését látván, kérdést intézett az alispánhoz, hogy mily utasítás alapján járt el így a főszolgabíró? E kérdésre ugyan megkapta a választ, mely a főszolgabíró eljárását helyesnek jelezte; de kapott mást is: *figyelmeztetést az alispántól*, hogy máskor ne járjon el, úgy, a hogy eljárta az ügy rendezése közben. Ugyanis a főszolgabíró Magyarországon járván nála — mint a Jakab Lajos dr. kérdésére, azzal össze nem függőleg, váratlanul előkapott ellenakták állítják — megjelentek az örökösök s jegyzőkönyvbe vétették, hogy általuk Jakab kölcsönt vétetett fel, illetve kölcsönt adott nekik, hogy kifizethessék a tartozást és fölük a maga nevére vett adósleveleket, abba — természetesen — beszámítva a kamatokat és költségeket. Ezt ők — állítólag — kényszerhelyzetükben fogadták el.

Az alispán pedig a tb. főügyész ez eljárását olyannak tartván, mely könnyen félremagyarázásokra ad alkalmat, figyelmeztette Jakabot, hogy ily eljárásoktól tartózkodjék. Jakab Lajos dr. azonban érezvén, hogy ő mint tb. főügyész az ügyet szabályszerűleg

lebonyolította s arról az árvaszéknek el is számolt; s mert a tb. főügyésznek *nem feleltes hatósága az alispán* s fegyelmit sem indíthat ellene, nem is bírálhatja szolgálati szempontból eljárását s erre csak a közigazgatási bizottság, vagy a megye közgyűlése van hivatalva: az alispán eme figyelmeztetése ellen felebbezéssel, illetve előterjesztéssel él. Ez előterjesztést ma tárgyalta a megye közigazgatási bizottsága. Koszits Kamill főjegyző, mint előadó, javaslatában az alispáni intézkedést jóváhagyni kérte, azon alapon, hogy a tb. főügyész eljárása félremagyarázásokra adhat alkalmat; ily eljárásoktól a tisztviselőknak óvakodni kell s meg sem engedhető. Az alispán nem mint fegyelmi hatóság, de mint a megyei tisztikar feje, a figyelmeztetést megtehetette Simonffy János ellenben az alispáni intézkedés hatálytalanítását indítványozta.

Nem megrovást, de dicséretet érdemel Jakab Lajos dr., mert jótékonyt gyakorolt. Mint tb. főügyész az ügyet korrektül elvégezte; mint magánember pedig adhatott kölcsönt, sőt jótékony volt, mert a feleket az előrelátható végrehajtástól kímélte meg. Az alispánnak nem volt joga sem a figyelmeztetéséhez, sem az ügy ily mederbe tereléséhez. Jakab Lajos dr. csak kérdést tett; erre kellett volna felelnie egyszerűen az alispánnak. Benkő Gyula nagyon szubtilis kérdésnek tartja az ügyet. Megbízásának, mint köztisztviselő, Jakab Lajos dr. korrektül megfelelt. Ezután jön azonban a szubtilitás. — Hozzá, mint hatósághoz, mentek a felek s mert mint ilyen adott nekik kölcsön, ez szolgálhatna különösen a nép körében félremagyarázásokra okot s ettől köztisztviselőnek óvakodni kell. Az alispán e szempontból, nem mint fegyelmi hatóság, de mint első közigazgatási közeg tette meg — jogosan a figyelmeztető intézkedést. Driess Lajos helyteleníti az alispán intézkedését és csatlakozik a hatályon kívül helyezési indítványhoz. August Ferenc röviden azzal érvel, hogy, hogyha a kincstár a tiszti főügyészt megbizsa követeléseit behajtásával, az nincs jogositva a feleknek kölcsönt adni s így rendezni a követeléseket. Végre szavazás alá került a kérdés s az alispáni intézkedést a többség jóváhagyta; bár hangsúlyozták, hogy az csak adminisztrációs-nális intézkedés és Jakab Lajos dr. eljárásában semmi olyan körülmény nincs, a mely akár a fegyelmi bíróság, akár az ügyvédi kamara fenyegető hatáskörébe esnek.

— **(Uj végrehajtó.)** Az igazságügyminiszter Mihajlovics Sándor, karánsebesi kir. járásbirósági irnokot a dárdai kir. járásbirósághoz végrehajtóvá nevezte ki.

— **(Elvágta az ütérét.)** Ma reggel hét órakor jelentették a rendőrségnél, hogy Tobler József, Zsolnay-utcai korcsmáros, felvágott ütőekkel, súlyosan sérülten fekszik a lakásán. A jelentés folytán Tóth Jenő tb. rendőrbiztos és Ludwig Lajos városi orvos a helyszínére siettek, hol a korcsmáros tényleg felvágott ütőekkel feküdt. A korcsmáros előadása szerint, ma reggel fél hét órakor két előtte ismeretlen bányász állított be a korcsmába s három deci pálinkát ittak meg, midőn azonban fizetésre került a sor, csak két decit akartak bemondani s e fölött összeveszték a korcsmárossal. Végül az egyik bányász felkapott egy gyufatartót s azt oly erővel vágta a korcsmárossal, hogy a gyufatartó eltört s éles cserepei felvágta a korcsmáros balkezének ütőereit. Tobler Józsefet, kinek sérülése életveszélyes, beszállították a köz-kórházba.

— **(Utazó diákok.)** Még július 16-án utra kelt Sztipánovits Nándor, polg. isk. tanuló s Csillag István, tanítóképzőintézeti nő-

vendék s körülbelül négy hét alatt bejártak gyalogszerrel az egész Dunántúlt, a mennyiben jártak Baranya, Somogy, Zala, Veszprém, Sopron, Győr, Komárom, Fehér és Tolnamegyékben. A szép utról a napokban érkeztek haza.

— **(Betörés fényes nappal.)** *Malmosi* István belvárdi lakos panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy míg ő háznépével az egyik szomszéd faluban járt, lakását addig ismeretlen tettesek feltörték. A betörőket azonban munkájukban alighanem megzavarta valaki, mert a feltört lakásból mit sem vittek el. Mindazonáltal a gazda panaszra folytán megindították a nyomozást az ismeretlen tettesek ellen.

— **(Házassági szédelőg.)** A m. kir. államrendőrség értesítése folytán a belügyminiszter most leiratot intézett valamennyi rendőrhatalomhoz, mely leiratban egy *Müller József* nevű, huszonhárom éves fiatalemberre, kinek az a »hivatása«, hogy kikemleli bizonyos vidékek gazdagabb családait, persze a lányos hazákat s aztán mint letelepedni szándékozó földbirtokos mutatva be magát, addig udvarol a »házikisasszonynak«, míg sikerül holmi házassági ajánlatokkal bizonyos mennyiségű pénzt kicsalni s azután odább áll. A jeles urat különben országzerte körözik.

— **(A vak sorsa.)** Van itt a városunkban egy vak asszony, ki a ferencrendiek-nél kap mindennap ebédet. Bár vak, de azért bejárja a várost egymaga. Ma az Árpád-utcából jött befelé a fal mellett tapogatózva, mi-

kor egy 17—18 éves legény oly erővel ment neki, hogy a szegény vak asszony a földre esett. A legény fel sem véve a dolgot, odább ment, a szerencsétlen vak asszony azonban segítségért kezdett kiabálni. Azt hitte, hogy valaki megtámadta s attól nagyon megijedt. Aztán kérte, hogy igazítsák már most őt utba, mert teljesen elvesztette az irányát. Szegény vak, hányszor esik meg ilyesmi vele!

— **(Megverte az apját.)** Sok bajnak volt már okozója a bor, mert bizony részeg fejjel az emberek többnyire oly dolgokat követnek el, melyeket józan fejjel aligha vinnének végbe. Igy *Hesko József* egyik szomszédos községbeli lakos, a napokban részeg fejjel megverte az édes apját, mert az részegeskedése miatt szemrehányást tett neki. A szülők iránti köteles tiszteletről megfélemedezett fiút feljelentették a bíróságnál.

— **(Összeesett az utcán.)** *Marhart* Anna, 56 éves, högyészi illetőségű, kéregető asszony, Várdomb mellett az árokban összeesett. Eszméleténél volt ugyan, de annyi vért vesztett, hogy megmozdulni sem birt. Várdombra akart menni, de ballában egy régi sebe kifakadt és így csaknem elvérzett. Beszállították a Ferenc-kórházba, Szegzárdra.

— **(A Kolompárok újabb diadalmi.)** A nálunk már elég nagy hírnévnek örvendő Kolompár-családok néhány jeles tagja a napokban már megint gondoskodott róla, hogy nevük ne menjen egyhamar feledésbe. Az egyik szomszédos községben

megtelepedtek s valószínűleg tolvaj körutat végeztek, melynek eredményén való osztozkodás közben összeverekedtek, még pedig olyan alaposan, hogy Kolompár Jánost több helyen összeszurkálták. Az összeszurkált cigány feljelentése folytán letartóztatták verekedő társait.

— **(Felakasztotta magát.)** *Messlényi* István, öcsényi lakos fölakasztotta magát. A szerencsétlen ember már többször megkísérelte az öngyilkosság eme nemét, ámde tettét mindig észrevették még idejekorán. Most azonban, mire rátaláltak, már meghalt. A mestergerendára kötötte a kötelet, s a széket, a melyre fölállt, kirugta maga alól. Nagyfoku idegessége kergette a halálba.

— **(A szegzárdi sikkasztás.)** A tolnamegyei gyámpénztárban történt sikkasztásról még a következő részleteket jelentik: *Antal* Ferenc, megyei főkönyvelő és tiszteletbeli főpénztárnok még 1877-ben ment Szegzárdra. Diplomás tanító volt és egy akkor megüresedett szegzárdi tanítói állásra pályázott. Minthogy azonban azt nem nyerte el, beállott díjnoknak a vármegyéhez. Itt csakhamar előléptették és miután a kellő szakvizsgát is letette, reábizták éveken át a gyámpénztári alapokat, majd főkönyvelő lett, de azért pénz mindig forgott a kezén. Antal Ferenc két évtized óta már a negyedik sikkasztó, aki alaposan belenyult az árvák pénzébe. Első volt *Vanyek* Kalmán, árvaszéki ülnök, a ki 20.000 koronát sikkasztott. *Jilk* Gyula 4000, *Pappert* Ferenc, gyámpénztári könyvelő pedig 1898-ban 16.000 koronát sikkasztott. *Antal* Ferenc sikkasztásait *Nagy* László könyvelő fedezte föl, a ki rögtön jelentést tett, mire *Döry* Pál alispán a pénztárvizsgáló bizottsággal váratlanul megjelent An-

Celinének bizalmas közlései valóban hideg zuhanyként hatottak Evonyme lelkesedésére, azonban szokás szerint, sokáig töprengett az öreg cseléd szavai fölött s e töprengés újra habozóvá, ingadozóvá tette. Önössége mélyen sértve volt.

Legyen bár valaki Montaigne iskolájának a bölcsé, mégis mindig kellemetlen, ha azt emlegetik előtte, hogy ő, valamely szép asszonynak, a kire hatást gyakorolni vélt, nem tetszik.

Kezdett kételkedni Celinének az őszinteségében. »Ez a nő — gondolta magában — az én házasságommal soha sem tudott megbarátkozni; Jakabnak a pártjára kelt az én rovásomra és nekem rójjá fel bűnül védencének a kudarcát is.« Különbnn Evonyme, noha nem volt Antoinettebe szenvedélyesen szerelmes, mégis komoly vonzalmat érzett iránta és szíve szenvedett, midőn ama bosszantó helyzetre gondolt, melybe Antoinette jutna, ha e második mátkasága is dugába dőlné. Mily kellemetlen föltűnést keltene a főforgó viszonyok közt a szakítás. Hiszen Antoinettenek a jövője örökre tönkre lenne téve s családjával is meghasonlanék.

Evonyme a kellemetlenségek egész bonyodalma láta. Miután sokáig töprengett a visszavonulás jó és rossz oldala fölött, elhatározta magában, visszatér Auberivebe, ama szilárd eltökéléssel, hogy menyasszonyának magaviselését hidegvérrel megfigyeli s csak akkorra szánja el magát a döntő lépésre, ha előbb a leánya érületét kipuhította.

Langresbe érkezve, zavarát és gyámoltalanságát egy előreláthatatlan esemény még inkább növelte. Mikor épen

VIII.

Evonymenek a távolléte alatt Antoinettet a nyugodtság és megkönnyebbülés érzete szállta meg. Mintha csak nyomasztó álomból ébredt volna föl s végre szabadabban tudna lélekzeni. Nem volt kénytelen utálatos szerepét játszani s áztatni úgy önmagát, mint másokat. Azt óhajtotta, vajha a pillanatok órákká s a napok századokká válnának és jegyese soha sem térne vissza. Ez idő alatt aztán valamely előreláthatatlan esemény megmenthetné őt a dolognak oly kimenetelétől, melytől most, midőn haragja csendesült, remegett.

Duhour Jakab, kinek szabadságideje vége felé járt, kétségkívül visszatér állomáshelyére és aztán . . . ki . . . tudja? A leány szívének egyik szögletében még mindig lappangott a reménynek sugara, hasonló a haldokló szobájában bágyadtan pislogó lámpavilághoz. Azzal biztatta magát, hogy Jakab őt sokkal jobban szerette, semhogy oly hamar elfeledte volna.

Hiszen Celine is oly gyakran mondta neki: »Neked megbűvölő szemed van, leányom; az, a ki téged szeret, sohasem szakadhat el tőled.« Antoinette végre maga is elhitte ezt. Lehetetlennek vélte, hogy Duhour, ha visszatér Auberivebe, őt másvalakinek a karján lássa. Ám a napok multak és az erdész szállása a vendéglőben még mindig üres volt.

tal Ferenc hivatalos szobájában, hogy a való ról meggyőződést szerezzen. A vizsgálat alatt Antal hirtelen eltűnt és a város melletti szőlőjébe ment, a hol a présházba zárkózott. A mint észrevették eltűnését, rögtön rendőröket és csendőröket küldtek ki utána. Mialatt a présház ajtaját feszegették, benn a présházban lövés dördült el. A rendőrök és csendőrök betörték az ajtót és ott találták átlőtt fejjel Antal Ferencet, a ki néhány sor íráshagyott hátra családja részére, a melyben tőlük bocsánatot kér tettének elkövetése miatt. A jegyzőkönyv felvétele után holttestét lakására vitték, a honnan holnap temetik el. A sikasztás nagyságát még nem lehet tudni, de úgy mondják, hogy *maghaladja az 50.000 koronát*. A könyvvizsgálatot folytatják. A belügyminiszteriumnak jelentést tettek az esetről. A közgazdasági bizottság valószínűleg fegyelmi vizsgálatot fog elrendelni néhány tisztviselő ellen. Antal már évek óta űzte a sikasztást és a pénzt elmulasztotta, elkártyázta. A fiókjában több egész osztályosjegyet találtak. A napokban kezesség mellett 1200 K kölcsönt vett föl a szegzárdi takarékpénztárnál. Ebből a pénzből volt még valami a tárcájában. Antal pénztárnoka volt a kaszinónak és a polgári iskolának is, a hol szintén pénztárvizsgálat lesz, hogy a hiányt megállapíthassák.

— **(Kézrekerült birkatolvajok.)** *Glwics* Mátyás, zombori lakosnak 34 darab birkáját és 24 darab bárányát, melyek a Margittasziget »Karapáncsa« nevű részében legeltek, ismeretlen tolvajok elhajtották. A kisköszegi csendőrök nyomozta a tolvajokat, míg most sikerült azokat *Velő* József és *Kovács* Gergely, nemesnádudvari (pestvármegyei) lakosok személyében kézrekeríteni s a büntető hatóságnak átadni. A lopott állatok, — hétnek híjával, melyek elhulltak — még a tolvajok birtokában voltak.

— **(A búrok miatt.)** Bár jó messze vagyunk az angol-búr háború csataterétől, annak hullámai nálunk is észrevehetővé váltak, a mennyiben néhány hónap előtt Felső-Magyarországon egy ember beleőrült a búrok iránti rokonszenvébe, s mint harcos, le akarta ölni az egész falut, egy másik betege a búr rokonszenvenek pedig még most is szynlődik az angyalföldi tébolydában. A búrok legújabb magyarországi áldozata tegnap került betegágyba. — *Horváth* Józsefnek hívják az illetőt, ki foglalkozására nézve napszámos, s aki tegnap délután az egyik külvárosi kocsmában a búr háború miatt összeszólkkozott egy társával, ki aztán oly hevesen védte a maga igazát, hogy társát egy boros üveggel fejbeverte. A jelentékenyen sérült Horváthot lakására szállították, támadóját pedig feljelentették a bíróságnál.

— **(Cselédek és munkások kitüntetése.)** A földmivelésügyi miniszter rendeletileg felhívta a törvényhatóságokat, hogy a területükön szolgáló azon cselédek és munkásokat, akik jóviseletük, szorgalmuk és hűségük által kitüntették magukat, terjesszék fel hozzá kitüntetés, illetve megjutalmazás végett. A miniszteri rendelet szerint 100—100 korona jutalomban részesülnek s elismerő oklevelet kapnak az arra érdemes cselédek és munkások.

— **(Ruhatolvaj.)** *Keeszendorf* József német-bolyi lakos a napokban egyik nadrágját akarta felöltöni; de azt sehol sem találta. Keresés közben rájött, hogy azonkívül még két nadrágja s egy mellénye hiányzik. Kétségben volt, hogy a szóban forgó ruhadarabokat valaki ellopta. De kicsoda, mikor és mi mó-

don, arról *Keeszendorf*nak fogalma sem volt. Az esetet nyomban följelentette a csendőrségnek, mely a nyomozást megindítván, kiderítette, hogy az egyik nadrágot *Tóth* Henrik német-bolyi lakos vette meg, anélkül, hogy annak lopott voltát gyaníthatta volna. Ennek révén csakhamar kiszűrtte a csendőrség azt is, hogy a tolvaj *Wagner* György nevű csavargó és ismert tolvaj volt, ki beismerte, hogy a lopást még a múlt hó 21 és 22 ike közti éjjel oly módon követte el, hogy fölfeszítvén az udvar felőli ablakredőnyt, bemászott a szobába s kivette a szekrényből a föntemlitett három nadrágot és egy mellényt. A tolvajt átadták a büntető hatóságnak.

— **(A temető humora.)** A k-i temető három sírkövének föliratáról van szó, melynek közlésénél, nevek helyett — nem ez lévén a lényeges — azoknak csak kezdőbetűit adjuk, egyébként betűszerinti hűséggel: 1. Itt nyugszik . . . K. I., megh. 1890. dec. 24., élte 62. évében és neje G. K., meghalt 1893. ápr. 20., élte 63. évében. Béke hamvaikra! — Ebben így látszólag semmi sincs, de annál több, ha megjegyezzük, hogy a sírkövön nevezett nő nemcsak, hogy ott jelzett időben meg nem halt, de maig is él. 2. Itt nyugszik . . . K. I., megh. 1899. aug. 28., élte 80. évében és neje N. E., megh. 1903. ápr. 20., élte 78. évében. Béke hamvaikra! — Itt már magyarázat nélkül is szembeötlő a furcsaság, mégis megjegyezni való, hogy az itt nevezett nő is szintén él még s a milyen jó erőben, még túl élheti, miként az előbbi is — az előre kitaksált időt. 3. Itt nyugszik . . . F. E., megh. 1897. ápr. 17., élte 59. évében és férje Cs Gy., megh. 19., élt 6

A városkában azt beszéltek, hogy az erdész engedélyt nyert a Langresbe átköltözésre s némelyek még azt is állították, hogy lemondását benyújtotta volna. Annyi azonban tény, hogy nem tért vissza. Most már minden eltűnt, minden, még a keserves boszúra való kilátás is, melyért Antoinette egész életét föláldozta. Jakab még lakodalmi zajt sem hall s a harangok kongására nem fog belkifurdalást érezni, mintha kétélű kard hatna a szívébe. Mindennek vég volt; odalett az utolsó remény, kialudt annak utolsó szikrája is.

Midőn a fiatal leány ama reggel, melyre Evonyme visszaérkezése kitűzve volt, az ablakot megnyitotta s a kakasok kukorékolását, meg a malom zakatolását hallotta, midőn a szemközti emelkedő s kék köddel borított erdős magaslatokra pillantott, egészen eltelt a lelke a nyári boldog napok emlékeivel. Oh, mily távol mögötte maradtak amaz igéző szép napok. Mily mélység tátongott az akkor álmodott jövő s ama sors között, mely most lebegett a szeme előtt? Minden oly szörnyen megváltozott az ő hibája miatt.

Az a tudat, hogy boldogtalanságának a főoka önmaga volt, kétségbeejtette. Azt hitte, hogy a világ épp oly engedékenységet tanusít szeszélyeivel szemben, mint Celine; azt gondolta, hogy az élet is úgy bánik majd vele, mint elkényeztetett gyermekkel és ime, az első tapasztalás, a valóság kegyetlenül kiábrándította. A szerencsétlenség megtörtént, a seb gyógyíthatatlanná vált és tovább vérzett.

Miért is nem halt ő meg aznap, midőn Jakab Aubertet elhagyta? A halál nem rémité őt, rég megbarátko-

zott már ezzel, még akkor, midőn a marmoutiersi zárdában a »berlini kéket« elnyelte. Hiszen ha jól meggondoljuk, a halál kevésbé ijesztő, mint oly ember nevévé lenni, a kit ő nem szeretett. Már csupán a gondolatra is összeborzadt. Hát még ha majd Evonyme neje lesz, neje egy egész életen át. Torka összeszorult s keserű könnyek töltöttek szemébe.

— Nem! — kiáltott föl, — lehetetlenség! sohasem tudom rá magamat elszánni!

— Ejh, édes leányom, — szólott mögötte Celine — ne erőltess a dolgot; beszélj nyíltan s bontsd föl ezt az atkozott mátkaságot.

— Óh, — viszonzá Antoinette szomorúan, — én akartam ezt s most már késő. Játszottam életem boldogságával s földultam azt.

— Ejh mit, — szólott Celine, megfogva a leányka kezét, — még nincs oda minden s nekem úgy tetszik, mintha semmi sem lenne ebből a házasságból.

Antoinette bánatosan csóválta fejét, de Celine annál inkább folytatta megnyugtató jóslatait, melyeket annál határozottabban hangsúlyozott, mert tökéletesen meg volt győződve ama figyelmeztetése eredményéről, a melyet ő Evonymetől várt. Remélte ugyanis, hogy Evonyme az ő intő szavaira meggondolta magát s nem fog visszatérni azért, hogy az őt megillető völegénységi jogát érvényesítse; de csalódott.

Déltájban hallotta Szászországnak csaholását az udvarban s csaknem hanyatvágtá magát, mikor Evonymet meglátta a postalegény kíséretében, ki a drága nászajándékot egy tolokocsin szállította.

évet. B. hamvaikra! — Itt pedig, mint a felírásból kivehető, a férj van még életben; e sírfelírásnál mégis kissé körültekintőbbek voltak, a halálozási évszám kiegészíthető leszen, hanem aztán, hogy az életerős öreg, a felírásnak, toldással való használhatása miatt 69 évnél többet ne érjen, — lehet, de az illető még tán szivesebben gondolna újabb házasságra, mint a halálra. Az ilyen sírfeliratok onnét származnak, hogy a házastársakat közös sírba szokták temetni s nem várják be mind a két fél halálát, hanem már az egyik fél halálakor megcsináltatják a sírkövet s hogy azt onnét újabb bevésés miatt kivenni ne kelljen, rávésetik mind a két fél nevét s a forma kedvéért az életben maradt fél halálozási idejét is kiszabják, a mi bizony nagyon is különös! — Ajánljuk ezt a kőfaragók, sírkőkészítők figyelmébe s kérjük, hogy a sírkő rendelőkét alaposan kérdezzék ki s élők nevét megholt képen ne véssék a sírkövekre, hogy az ember a holtak csendes birodalmában járva ne kénytelenítessék mosolyogni az ily föliratok felett.

— **(Nyilvános mulatságok.)** A hivatalos lap egyik legutóbbi számában belügyminiszteri rendelet jelent meg, mely részletesen körülírja, hogy hangversenyek, táncvígalmak, szavalatok, fölolvadások, daltársulati, bűvészeti, cirkusz-előadások, álarcos menetek, tűzijátékok, állatseregletek, anatómiai és pantoptikai muzeumok, kintorna-, citera előadások, hinták, erőmérő-gépek, hullámvasutak stb. használatához minő rendőri engedély kell. A rendeletről, mint érdekest említjük, hogy kintornán, sipládan és bármily hangszerezen való utcai zenélés csak keresztképtelen egyének engedhető meg. Tilos olyan játék, mutatvány, mely nyereséget helyez kilátásba. Tilos a báb, tekebáb, színes golyó, baba, monakkó, mariandli, birbics, céldobás és a »szin« stb. játék. Rendőri engedély csak négy hónapra adható. Reklam felvonulások kocsival, lovakal, állatokkal csak rendőri engedéllyel tartathatók meg.

— **(Állami utak felülvizsgálata.)** Az állami utakon évente szükséges építkezések felülvizsgálatára a megye területét illetőleg ma küldte ki a megyei közigazgatási bizottság a felülvizsgáló bizottságokat. Az államépítészeti hivatal javasiata alapján kiküldettek a pécs-varasdi állami közut felülvizsgálatához Simonffy János; a budapest-eszéki állami közut felülvizsgálatához pedig Német Lipót és Stajevits János bizottsági tagok.

— **(Miniszteri rendelet.)** A vallás-és közoktatásügyi miniszter egy körrendeletet intézett valamennyi egyházi főhatóságához és köztörvényhatóságához a felekezeti anyakönyvvezető által kiszolgáltató anyakönyvi adatok ügyében. E körrendelet azt állítja, hogy a felekezeti anyakönyvvezetők nagy része a halálozási anyakönyveket csak fölületesen, vagy egyáltalán át nem vizsgálja, minek következtében azután a hadkötelesek sorozása dolgában zavarok merülnek föl, törvényellenes besorozások történnek. A miniszter most kéri az egyházi főhatóságokat: utasítsák a felekezeti anyakönyvvezetői lelkészeket, hogy a védőtörvény által előírt köteleességüket pontosan teljesítsék, az összes halálozási anyakönyveket pontosan vizsgálják át, az elhalálozási

eseteket pontosan jegyezzék be s ne elégedjenek meg a községi előjárók, vagy más személyek azon állításával, hogy az illető védőteles egyén életben van. Ugyanezen rendelet adatott ki a törvényhatóságoknak, az izraelita anyakönyvvezetőkre vonatkozólag.

— **(Pontosan járó)** szép kivitelű arany és ezüst órák, nemkülönbön finom és pontosan járó fali és ébresztő órák *jutányosan* szabott gyári árak mellett Schönvald Imre órás és ékszerésznél kaphatók. Ugyanott minden e szakmába vágó javítások pontosan és gyorsan a legolcsóbban eszközöltetnek.

Idegenek Pécssett.

— Augusztus hó 12. —

Aranyhajó-szálló. Weisz Izsó utazó Budapest. — Eisenstähler N. utazó Bécs. — Várnay Jenő utazó Budapest. — Schatz Bernát utazó Budapest. — Körner Vilmos utazó Budapest. — Stankovich György vasuti tisztviselő Vukovár.

Vadember-szálló. Bedő Mór utazó Budapest. — Beer Eduárd utazó Bécs. — Hermann Gábor utazó Budapest. — Reich Mór utazó Bécs.

Mátyáskirály-szálló. Jakob Ferenc tanár Győr. — Spiegl Mór bérlő Oravica. — Borda Katica szakácsné Pécs.

Vadászkürt-szálló. Werner József és neje fényképész Pécs. —

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzete

1901. aug. 13. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 758.6 mm. (súlyedő.)
Hőmérsék = 26.5 °C.

• maximuma: 28.7 °C. }
• minimuma: 14.3 °C. } tegnap.

Párányomás: 11.3 mm.

Relatív nedvesség: 44. %

Felhőzet: 8° Cum. cum.

Szélirány s erő: N. W. 2. —

Csapadék 24 órai 0. Harmatpont 11.3 °C.

Időjelzés, vált. felhőzet, meleg szeles rövid csap.

hajlam.

Dr. Csizer.

Művészet, irodalom.

Pécs, 1901. augusztus 13.

Tanácsok zeneszerzők és költők részére.

1. § Mosakodj és fészükdj rendszeren és nyírsad a hajadat rendszer időközben. Ne felejtse, hogy a szép idők, a mikor a művész becsületbeli kötelességének tekintette, hogy hosszú haját viseljen és hogy a szappannal meg fészüvel hadilabon álljon, — már reg elmúltak.

2. § Ha egyszer egy szerencsés pillanatban belátod, hogy nincs tehetséged, nyergelj szaporán és hagyd el az utat, a mely ugy sem vezetne a Parnasszusra. — vagy házasodj meg s ha kínálkozik alkalom, végy nőül egy gazdag özvegyet — de akkor, az Isten szerelmére kérlek — ne alapíts magánzeneiskolát, — de hadd inkább, hogy téged és műveidet bámulja az önzetlen barátok serege.

3. § Gyujj szenvedélyes szerelemre szép nők iránt. A szerelem dalt fakaszt, — a dal szerelmet.

4. § Ha operát irtál s benyújtottad egy színházhoz, kutass utána, van-e a rendezőnek teleége, a ki énekesnő. Ha van, ird at a hősnő szerepét a rendező hitvesének hangjára — még akkor is, a mikor nincs is hangja neki.

5. § Ne csapj fel kritikusknak, mert a kit te elkritizálsz — azt magad teszed meg a saját kritikuskodnak.

6. § Egy rossz bíráló ne tegyen szerencsétlenné. Mielőtt azzá lennél, kutass utána, ki irta a bírálót . . . mert nem a bíráló határoz, de a bíráló.

7. § Ha rossz bírálót olvasol magadról, gondolkozzál, nem léptél-e valaha a szerző tyukszemére, nem borzoltad-e össze ujon vassalt cilinderét . . . gondolkozz — mentségül felhasználhatod.

8. § Ne felelj egy kritikára sem, mert mindig te huzod a rövidebbet. S még az is lehet, hogy válaszd teszi figyelmessé az embereket a rossz kritikára és olyanok is elolvassák, a kik azelőtt nem olvasták.

9. § Órizkedjél a szerelmi kalandoktól.

10. § Fényképeztesd le magat annyiszor, a hányszor az erszényed kibírja.

11. és stb. §§. Irj jó dolgokat!

H-r.

○ **Szinészeink Egerben.** Egerben a mult hét végén kezdette meg özv. *Tissainé* színtársulata másfél hónapra terjedő működését. Az egri közönség tüntető szeretettel fogadta a jeles társulatot, melynek előadásaira nap-nap után zúfolásig telik meg a színház. Tegnap Ocskay brigadéros-t adták, melynek címszerepét *Thury Elemér*, a fővárosban is előnyösen ismert fiatal művész adta, a ki egyike a vidéki színpadok legjelesebb erőinek. Játéka elragadta az egrieket, a kik többször hívták a lámpák elé. *Tisza Ionát*, *T. Csige Böske* adta, a ki első fellépésével meghódította a közönséget. A társulat kitűnő erőkből áll s műsorán a legjobb s legújabb darabok vannak.

Törvénykezés.

§ **Megszűnt csőd.** A pécsi kir. kir. törvényszék mind csődbíróság közhírré teszi, hogy *Weisz József* mágocsi lakos ellen folyamatba tett csődöt a csődvagyon hiánya miatt megszüntette.

§ **Gondnokság alá helyezés.** A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Tóth Józsefné* kaposvári lakos gondnokság alá lett helyezve.

Közgazdaság.

Tenyészállat-szemle Vaiszlón.

Pécs, 1901. aug. 13.

A baranyavármegyei gazdasági egyesület szeptember huszonkettedikén Vaiszlón, a község vásárterén, a földmívelési miniszter anyagi támogatása mellett a magyarfajú szarvasmarhatenyésztés emelése céljából díjazással egybekötött tenyészállat szemlét rendez.

A szemlére vonatkozó felhívást az egyesület választmányja nevében most adták ki *Ország* Lajos elnök és *Vörös Mihály* titkár. E szerint a szemlére csak Baranyamegye és Pécs sz. kir. város polgárai hajthatnak tenyészállatokat. — Csak tiszta magyar faj (fehér) szarvasmarhák díjazhatók. A tenyészállat-szemle alkalmával a következő díjak osztatnak ki:

A) Magyar fajú tehének díja:

I.	1 drb.	állami díj	á 70 kor.	= 70 kor.
II.	1	"	"	" 60 " = 60 "
III.	1	"	"	" 50 " = 50 "
IV.	2	"	"	" 40 " = 80 "
V.	3	" egyesületi díj	"	" 30 " = 90 "
VI.	6	"	"	" 20 " = 120 "
VII.	8	"	"	" 10 " = 80 "
VIII.	10	"	"	" 5 " = 50 "

Összesen 32 drb. díj = 600 kor. értékben.

B) Magyar fajú üszök díja:

I.	1 drb.	egyesületi díj	á 60 kor.	= 60 kor.
II.	1	"	" 50	" = 50 "
III.	1	"	" 40	" = 40 "
IV.	1	"	" 30	" = 30 "
V.	3	"	" 20	" = 60 "
VI.	5	"	" 10	" = 50 "
VII.	10	"	" 5	" = 50 "

Összesen 22 drb. díj = 360 kor. értékben.

C) Községi bikák gondozói számára:

I.	3 drb.	állami díj	á 10 kor.	= 30 kor.
II.	6	"	" 5	" = 30 "

Összesen 9 díj = 60 korona értékben.

A díjak összege: 63 díj 1000 korona értékben.

Ezen díjak kigazdák, u. m. földmivesek részére lesznek kiosztva, de versenyezhetnek érte községi lelkészek, körjegyzők és néptanítók is. Nagyobb birtokosok és bérlők dicséret okmányokkal lesznek kitüntetve.

Díjakat csakis valódi (abszolút) értékű állatok után oszt ki a bíráló bizottság. A bíráló-bizottság eljárásáért csakis az egyesület igazgató-valasztmánya felelős.

A bíráló-bizottság működését délelőtti 9 órakor kezdi meg, mely időre minden tulajdonos törekedjék tenyészállatait a kijelölt helyre vezetni, mert későbbben érkezők figyelembe nem vétetnek.

A felhajtás reggeli 6 órakor kezdődik, mely időben az egyesület titkára a helyszínen felírja az érkezőket. Az egyesület titkára mellé adott rendezőknek mindenki köteles engedelmességni. A rendezőknek ellenszegülő egyének a vásártérről el lesznek távolítva.

Beteg állat a szemlére nem hajtható.

A felhajtás megkönnyítése végett semmiféle előleges bejelentésre nincsen szükség, csupán a helyszínen kell az állat korát és nevét, valamint a tulajdonos nevét bejelenteni.

□ A szőlőtermelés érdekében. *Darányi* Ignác földmívelésügyi miniszter a szőlők szénkénegezése tárgyában erélyes intézkedéseket tett. Minthogy ugyanis azt tapasztalta, hogy azok a szőlőtulajdonosok, a kik a szőlők fölújítása céljából állami kölcsönben részesültek, nem teljesítik mindannyian a szénkénegezést, figyelmezteti az összes birtokosokat, hogy a megkövetelt gyéritőeljárást a legszigorúabban hajtsák végre, mert különben a kölcsönt föl fogja mondani. Hogy a szőlőbirtokosok teljesen tájékoztatva legyenek az eljárásról, a miniszter utasítást nyomatott ki szétosztott szét és állami munkavezetőket rendelt ki az eljárás bemutatására. Gondoskodott a miniszter arról is, hogy a gazdák részére elegendő szénkéneget álljon rendelkezésre az állami tárházakban.

TÁVIRATOK.

— **Szily Pongrác mandátuma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mérnöki körökben elterjedt hírek szerint *Szily* Pongrác nem vállal többé mandátumot. Műszaki tanácsosi rangban hivatalba lép a földmívelésügyi minisztériumban.

— **Fiume képviselője.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Val-luschnig* Antal Fiuméből, a szabadelvű választók nevében felkérte *Battyányi* Lajos gróf, volt kormányzót a jelöltség elfogadására. A gróf Ikervárról ma levélben tudatta, hogy boldognak fogja magát érezni, ha Fiumét a parlamentben képviselheti, de csak akkor lép fel, ha a mostani képviselő, *Battyányi* Tivadar, nem tartja meg a mandátumot. Hír szerint *Battyányi* Tivadar Mosonmegyében lép fel s így *Battyányi* Lajos lesz Fiume képviselője.

— **Rablás a Dunaparton.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Vertics* Gyula budapesti, hetvenéves nyugalmazott postafőnök, ma reggel a Dunaparton sétálgatott, a midőn megszólította egy ember és zálogcédulát kínált neki megvételre. Ekközben hozzájuk csatlakozott egy másik ember, ki látszólag meg akarta venni a zálogcédulát. *Vertics* belenyúlt zsebébe pénztárcájáért. E közben a két csaló egy szíjazást kikapott a tárcából és nyomtalanul eltűnt. A rendőrség nyomoz.

— **Kisiklott vonat.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A *Galakamesbe* menő vonat ma reggel kisiklott. Tizenegy kocsi felborult, számosan megsebesültek.

— **Falkai otthon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Falkai*, a sikkasztó pénzes levélhordó ma reggel érkezett Budapestre. Óriási tömeg kísérte a pályaudvartól a Markó-utcai törvényszéki palotáig. A sikkasztó fején szalmakalappal, világos nyári ruhát viselt, s fekete bőrtáskát cipelve vidáman lépekedett a csendőrök szuronyai között. Délelőtt *Szabó* László vizsgálóbíró kihallgatta s elrendelte a vizsgálati fogság fentartását.

— **A Fejérváry jubileumhoz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Fcjérváry* Géza báró, honvédelmi minisztert ma estere várják haza Bécsből. A jubileumi ünnepség előkészületeit már befejezték. A király Fejérváryt hírszerint — *az aranygyapjas-renddel* tünteti ki.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF	
kiadó.	

Hirdetések.

Teljesen **higany és ólommentes** ártalmatlan készítmény

„Hajnal créme“

elismert **biztos hatású kéz és arc-szépítő szer** eltávolít minden bőrtisztálanságot. Az arc bört bársonypuhává teszi és az arc szép, üde és ifjú szint nyer.

1 tégely „Hajnal-créme“ 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.

Dr. Tolnai

VIZGYÓGYINTÉZETE

PÉCSETT. a sétaléren.

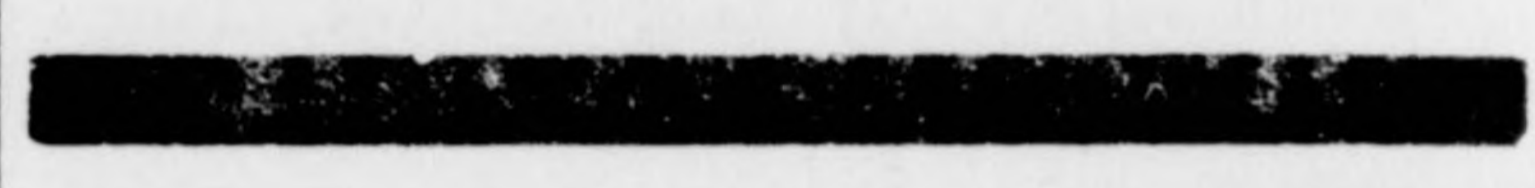
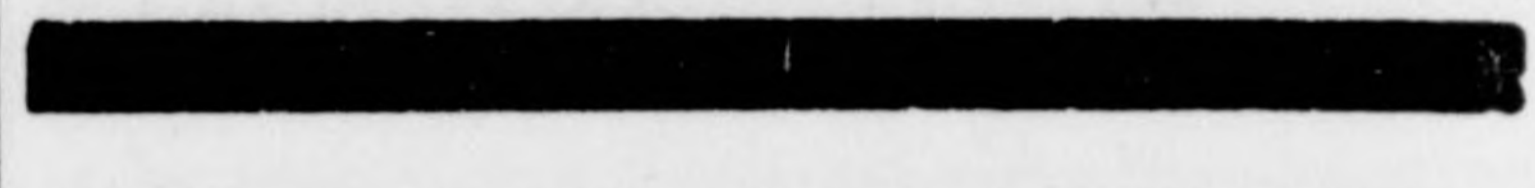
Összes vizgyógyműveletek közös és elkülönített teremben.

Massagevillanyos fényfürdő (soványító kuráknál) gőzszekrény.

Meleg ásványfürdők. Reichenhali rendszerre berendezett belégző osztály.

A vizkúra különösen javalva van, gyenge idegzetűeknél, gyomor és belek renyhességénél, álmatlanságnál, szédülésnél, idült rheumánál, általános gyengeségnél stb.

Modern berendezés. Orvosi felügyelet. Mérsékelt árak. Felvétel naponta d. u. 4—6-ig.

Tőzeg klosettek!

Tőzeg-klosettet beszerez mindenki, ki teljesen szagtalan árnyékszékét óhajt, mert a tőzeg szagtalanít!

Tőzeg-klosettet beszerez mindeki, ki a maga és családjának egészségéről gondoskodik, mert a tőzeg fertőtleníti!

Tőzeg-klosettet beszerez mindenki, aki a mindenféle betegségeket terjesztő pöcögördőt házából eltávolítani kívánja, mert az ilyenre a tőzeg-klosettek használatánál több szükség nincsen.

Tőzeg-klosettek kizárólag kaphatók:

Kraus Istvánnál, Pécssett.

T. Kraus István urnak Pécssett.

Ezennel szívesen adom b. tudomására, hogy a nekem szállított tőzeg szóró klosettekkel teljesen meg vagyok elégedve. A klosettek kifogástalanul működnek és teljesen szagtalanok.

Pécs, 1900. június hó 10-én.

Tisztelettel Dr. Mende Lajos.

T. Kraus István urnak Pécssett.

Szívesen adom tanubizonyosságát annak, hogy az Ön által szállított tőzeg-árnyékszék minden tekintetben megfelelő, különösen hangsúlyozom, hogy mióta ezek nálam használatban vannak és az emésztőgördőt használaton kívül helyeztem, az eddig mindig nedves falak egészen kiszáradtak.

Pécs, 1901. május hó.

Tisztelettel Dr. Czirer Elek, főorvos.

T. Kraus István urnak Pécssett.

Ezennel igazolom és bizonyítom, hogy a megyei árvaháznál már egy év óta ezen klosettekből 10 drb. van használatban és feltűnő szagtalan voltak, csekély kezelési költségük folytán legmelegebben ajánlhatók.

Keller István, várnagy, mint a megyei árvaház felügyelője

T. Kraus István urnak Pécssett.

Ezennel szívesen kinyilatkoztatom, hogy a nekem szállított tőzeg klosettek teljesen megfelelőre beváltak és a még visszalévőket is miham rább átalakítottam.

Tisztelettel Fodor Pál, ügyvéd Deák-u. 1.